

ת"פ 11608/07/16 - מדינת ישראל נגד אהרון היימפלד

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

06 ינואר 2019

ת"פ 11608-07-16 מדינת ישראל נ' היימפלד

לפני
כבוד השופטת מיכל ברק נבו
מדינת ישראל
בענין

המאשימה

על ידי ב"כ עוה"ד מיטל אילן וגל רוזנצווייג - פמ"מ

נגד

אהרון היימפלד

הנאשם

על ידי ב"כ עו"ד שלום בן שבת

גזר דין

הרקע וכתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר דיוני, בעבירה של סיוע לייבוא סם מסוכן, לפי סעיף 13 ביחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 [פקודת הסמים], ביחד עם סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 [חוק העונשין].

בתיק דנן נוהלו הוכחות, אולם במועד שנקבע לשמיעת הסיכומים, הודיעו הצדדים כי גובש ביניהם הסדר, שלפיו יודה הנאשם בעובדותיו של כתב אישום מתוקן. באותו יום הרשעתי את הנאשם בעבירה שיוחסה לו, כמפורט לעיל. לענין העונש, הוסכם בין הצדדים כי ההגנה תטען באופן פתוח, בעוד המאשימה תעתור להטלת 15 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס, וכן תטען לחילוט הכספים שנתפסו אצל הנאשם. עוד הוסכם כי הנאשם יישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן בטרם הטיעונים לעונש.

2. על פי הודאתו, במועד הרלוונטי וכשנה עובר ליום 13.6.16, קשר ישראל מאיר אלזס [מאיר] יחד עם אחר [האחר] קשר, לייבא לישראל סם מסוכן מסוג MDMA כולל של כ-13,189 טבליות, ובנוסף, אבקת סם MDMA במשקל של כ-1,301.44 גרם נטו [ביחד: הסמים]. במהלך השנים 2015 - 2016, יצא הנאשם את הארץ מספר פעמים, בשליחותו של מאיר לאוקראינה, ובשובו העביר מזוודות שתוכנן אינו ידוע במדויק, לידי של מאיר. במועד שאינו ידוע במדויק ועובר ליום 13.6.16, פנה הנאשם למאיר וביקש להמשיך ולטוס לחו"ל בשליחותו ולהביא משם מזוודות לישראל, תמורת תשלום. בהמשך, סיכם מאיר עם הנאשם כי יטוס מישראל לברלין, שם יקבל לרשותו מזוודה, ויעבירה לישראל, תמורת תשלום. כמו כן, הנחה מאיר את הנאשם להוריד אפליקציית הצפנת מסרים "ויקר", ודרכה לתקשר עמו ועם האחר. מאיר רכש כרטיס טיסה עבור הנאשם לברלין, והעביר לו את הכרטיס בדואר אלקטרוני.

ביום 13.6.16, נפגש מאיר עם הנאשם בשדה התעופה בישראל ומסר לידי מזוודה ריקה. כמו כן, מסר מאיר לידי

הנאשם 2,000 ₪ עבור הוצאות הנסיעה. ביום 13.6.16 טס הנאשם לברלין.

במהלך שהותו של הנאשם בברלין, נפגש עם האחר וקיבל ממנו לידיו מזוודה ובה מוטמנים הסמים בדופן כפולה. מסיבה שאינה ידועה, הנאשם לא בדק את תכולת המזוודה, אף שחשד שהמדובר בסמים. כמו כן, במהלך שהות הנאשם בברלין, עדכן הנאשם את מאיר וקיבל ממנו הנחיות לפעולה באמצעות אפליקציית "ויקר". ביום 16.6.16, עדכן מאיר את הנאשם: "שינוי בתוכנית", ושלח אליו כרטיס טיסה עדכני בדואר אלקטרוני, מגרמניה לישראל, דרך איסטנבול, ליום 16.6.16. בהמשך היום, עדכן הנאשם את מאיר: "אני בשדה אחרי צ'ק אין", ומאיר איחל לו: "בהצלחה" ושאל אותו: "מסתדר עם הכל?", והנאשם השיב: "ברוך השם. מקווה גם באיסטנבול להסתדר".

ביום 17.6.16, נחת הנאשם בישראל, בטיסת המשך דרך טורקיה, כשהוא נושא עמו את מזוודת הסמים. עם הגעתו ארצה נתבקש הנאשם על ידי אנשי המכס בשדה התעופה לשים את כבודתו בשיקוף, והוא עשה כן, תוך שהוא מעדכן את מאיר בהודעת טקסט: "עלו עליי".

תסקיר שירות המבחן

3. בתסקיר מיום 21.11.18, פורטו מהלך חייו ונסיבותיו האישיות של הנאשם: בן 27, נשוי ואב לשני פעוטות, מתגורר עם משפחתו בבני ברק, וטרם מעצרו עבד כגנן. כיום, הנאשם נתון במעצר בית לילי בלבד, לאחר שהוסרו רוב התנאים המגבילים, ועובד כטכנאי קירור ברשת קמעונאית.

הנאשם הוא הבן הרביעי מתוך תשעה ילדים במשפחת מוצאו המנהלת אורח חיים חרדי. בפני שירות המבחן, ציין כי לפני מספר שנים החל לעסוק בשאלות של זהות דתית ולהתרחק מאורח החיים החרדי שניהל, מה שגרם להתרחקות בינו לבין משפחתו. לפני כשנתיים נישא הנאשם לאשתו, כבת 22 העובדת ככוח עזר בבית החולים, ולבני הזוג שני ילדים קטנים, כאמור. הנאשם מסר כי מערכת היחסים הזוגית תקינה וכי אשתו תומכת בו.

כשהיה כבן 22, לצד תהליך התרחקותו מהדת, החל הנאשם להשתמש בחומרים פסיכואקטיביים מסוג קנאביס ו-MDMA, ולשתות אלכוהול באופן מזדמן. זאת, לתפיסתו, על רקע צורך בשייכות ובהכרה חברתית, וכן במצבים שבהם חווה מצוקה רגשית. כיום, בעקבות מעצרו וניהול ההליך המשפטי, ולאחר שעבר תהליך טיפולי משמעותי, שולל הנאשם שימוש בסמים ושתית אלכוהול.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות ולמעט התיק הנוכחי לא תלויים כנגדו תיקים פתוחים. בהתייחסותו לעבירה הנוכחית, לקח הנאשם אחריות מלאה, ציין כי היה לו קשר קרוב עם מאיר, שותפו לעבירה, ובשל היכרותם הממושכת וחברותם הקרובה סייע לו לייבא את הסמים, בעיקר מתוך רצון וצורך לרצות אותו. הנאשם ביטא צער וחרטה בגין מעשיו, וניכר כי כיום מבין את האסור שבהם. הנאשם מסר לשירות המבחן כי באותה תקופה התנהל באופן בעייתי, היות שנטה להיגרר ולהיות מושפע מגורמים חיצוניים, מתוך הצורך שלו בסיפוק תחושת שייכות והיעדר גבולות פנימיים יציבים, כאשר הרווח הכלכלי של מעשיו נתפס כשולי בעיניו.

הנאשם הופנה לשירות המבחן במסגרת הליך המעצר בתיק הנוכחי, אז התרשם השירות כי מעצרו חידד עבורו את

חומרת התנהגותו ואת בחירותיו הבעייתיות. במסגרת פיקוח המעצר, ובהתאם למוטיבציה שביטא, הופנה הנאשם לטיפול ביחידה להתמכרויות בבני ברק. הנאשם מטופל במסגרת זו החל מחודש דצמבר 2016, וממידע שהתקבל מהיחידה להתמכרויות ביום 19.11.18, עלה כי הנאשם השתתף בשתי קבוצות טיפוליות בנושא של שימוש בסמים, עבריינות ומערכות יחסים, ואף סייע לעובד הסוציאלי בקבוצה טיפולית לצעירים בסיכון, מתוך ניסיונו כבוגר קבוצה טיפולית. כיום ממשיך הנאשם להגיע לפגישות פרטניות באופן קבוע, בוחן את התנהלותו הבעייתיות, את הקשרים השוליים שיצר בעבר והמחירים שמשלם בגין התנהגותו. העובד הסוציאלי ביחידה להתמכרויות התרשם כי הנאשם משקיע מאמצים רבים בשינוי אורח חייו, וכי כיום ממוקד במשפחה שהקים ובמחויבות שלו כבעל וכאב צעיר. לאורך כל תקופת הטיפול מוסר הנאשם בדיקות שתן נקיות משרידי סם, ולהערכת העובד הסוציאלי, חשוב שימשיך בטיפול המתואר, שיש בו כדי לחזק את כוחותיו ויכולתו לתפקוד תקין, והעונה על צרכיו הרגשיים.

הנאשם ביטא בפני שירות המבחן את שביעות רצונו מהתהליך הטיפולי, לצד נכונות, רצון וצורך להמשיך בו. מדבריו עלה כי כיום מודע יותר לבחירותיו המכשילות, לנסיבותיהן ולגורמי הסיכון עבורו. שירות המבחן סבר כי הנאשם עבר תהליך שיקומי משמעותי, נתרם מהקשר הטיפולי, וכיום משקיע מאמצים לתפקוד תקין במישורי חייו השונים. שירות המבחן התרשם כי מעצרו של הנאשם וההליך הפלילי נגדו, העמידו אותו אל מול חומרת מעשיו ומצבו, ומאז הוא פועל לשינוי אורח חייו. ניכר כי הנאשם נרתם לטיפול משמעותי ומחייב, כפי שתואר על ידי היחידה להתמכרויות.

בהתייחסו לגורמי סיכון להישנות עבירות, התחשב שירות המבחן בחומרת העבירה הנדונה, לצד התנהלות שולית פורצת גבול באותה העת, ונטייתו של הנאשם להיגרר אחר אחרים. לצד זאת, כגורמים מצמצמי סיכון צוינו יכולות וכוחות תפקודיים טובים, קיומם של גורמי תמיכה משפחתיים משמעותיים בחייו של הנאשם, שיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן, הירתמותו לתהליך טיפולי משמעותי והיות ההליך המשפטי גורם מרתיע עבורו.

על רקע האמור, התרשם שירות המבחן מלקיחת אחריות מלאה מצד הנאשם, הן על ביצוע העבירה, הן על מצב השימוש שלו בסמים והתנהלותו השולית באותה עת. ניכר כי מזה תקופה ארוכה של שנתיים, פועל הנאשם לעריכת שינוי בחייו ונעזר לשם כך בתהליך טיפולי משמעותי ומחייב במסגרת היחידה להתמכרויות, כפי שצוין. לפיכך, ולאור שיתוף הפעולה המלא מצדו, ומבלי להתעלם מחומרת העבירה, סבר שירות המבחן כי יש לאמץ את הפן השיקומי-טיפולי ולחזק את יכולותיו לתפקוד תקין וחיוני. לכן המליץ על הטלת צו מבחן למשך שנה, מאסר שנישא בעבודות שירות ושיאפשר את מיצוי ההליך הטיפולי, לצד מאסר על תנאי מרתיע ומציב גבול.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ראיות לעונש: מטעם ההגנה העידו אמו ומעסיקו של הנאשם.

אמו של הנאשם, גב' היימפלד, העידה כי בשנים שקדמו למעצרו, לא ניהל הנאשם אורח חיים נורמטיבי, לא עבד, לא למד ולא היה לו סדר יום. היא לא הייתה מודעת לחברה שהנאשם היה מעורב בה, ובדיעבד התברר שזו לא הייתה חברה טובה. לדבריה באותה תקופה הייתה פחות תקשורת ביניהם. אחרי המעצר ובשיחות שניהלה עם הנאשם, התרשמה מהחלטתו לערוך שינוי של 180 מעלות, במיוחד לאחר שהשתחרר למעצר בית בבית הוריו, שכן אז היה בבית 24 שעות ביממה, והוריו יכולים היו לעקוב אחר התהליך. לדברי האם, האחריות שלקח על עצמו הנאשם בלטה מאוד, הוא החל לנהל חיים מסודרים, למרות שהיה אחראי רק לעצמו, ללא מחויבות למקום עבודה או ללימודים. הנאשם השקיע בתינוק שלו הרבה סבלנות ומחשבה, השקיע גם בקשר עם אשתו וניסה להקל עליה ככל האפשר, מאחר שגם

עליה עברה תקופה קשה. גם בבית הוריו, הושיט הנאשם יד בכל מה שניתן היה לעזור בו, וניכר היה שהוא משתדל לעשות את המקסימום שהוא יכול בתנאים הנתונים. מרגע שהתאפשר לו לצאת לעבוד, הוא אכן יצא לעבודה, קם בזמן, יצא בזמן וניהל חיים מסודרים. כאשר התאפשר לו ללכת לתפילות, עשה גם את זה, ולמעשה ניצל כל הזדמנות לחזור לאורח חיים נורמטיבי. הנאשם הפסיק לעשן לחלוטין, השקיע בספורט וכושר גופני, עסק בתמיכה בקהילה ביחד עם העובד הסוציאלי, וסייע עם נוער במצוקה. הנאשם השתלב בעבודה, הביא לידי ביטוי את כישוריו הטכניים, והתקווה היא כי יביא גם את כישוריו האינטלקטואליים לידי ביטוי בהמשך. העדה, אמו של הנאשם, מסרה כי היא ואביו מרגישים כאילו קיבלו חזרה את בנם המקסים, שבשלב מסוים היו קרובים לאבד אותו, עד כדי כך שניתן לומר באשר לפרשה הנוכחית כי מעז יצא מתוק.

מעסיקו של הנאשם, מר מנחם כרמל, מסר כי הנאשם עובד אצלו כמעט שנה, לאחר שקיבל פניה לגבי "בחור שהסתבך", כשלמעשה עד היום אינו בקיא בפרטי הפרשה ואינו שופט אותו. הנאשם הסביר לכרמל כי חלות עליו מגבלות בשל הסתבכותו, והוא אינו יכול לעבוד בכל סוג של עבודה. כרמל החליט לקבל אותו לעבודה, תחילה מתוך רצון לעזור, אך לאחר תקופה קצרה הבחין בפוטנציאל וקידם אותו, אף שהדבר היה קשה נוכח מגבלת השעות שחלה עליו. מדובר בעסק של רשת סופרמרקטים, והקידום משמעו העברת הנאשם מתפקיד של עובד מדף לתפקיד של עובד תחזוקה, כך שהוצמד למומחים לקירור. מדובר בשטח חשוב המבטיח עתיד עבור מי שאין לו השכלה גבוהה, מקור הפרנסה הטוב ביותר שיש, מאחר שמחפשים אדם עם ראש פתוח שיקלוט את המערכות. כרמל מסר כי היה קשה להעסיק את הנאשם נוכח המגבלות שהוטלו עליו, כי העסק פרוש בכל הארץ והנאשם לא סיפר לאף אחד מלבד הממונים הישירים עליו על המגבלות של. עוד סיפר העד, כי הוא סבור שהנאשם למד והגיע לרמה של בעל מקצוע. הוא סיפר כי באחת מהשיחות האישיות שנערכו בין השניים, הנאשם פרץ בבכי ואמר "אני לא אעשה שטויות. אני מרגיש שאני צריך לשלם לחברה על מה שכבר עשיתי". כרמל מסר כי הוא סבור שהנאשם הגיע למצב שהוא מביא תועלת בצורה בלתי רגילה, לעסק בפרט, ולחברה בכלל, וביקש מבית המשפט להביא את האמור בחשבון בהחלטתו.

טיעוני המאשימה

5. ב"כ המאשימה טען כי בכתב האישום קיימים שלושה ראשי פעילות של הנאשם: הראשון מפורט בסעיף 1 ועניינו קשירת הקשר לתכלית האסורה. השני, מפורט בסעיף 2 המונה מספר אירועים, כאשר לצורך הגשמת תכלית הקשר האסורה, הביא הנאשם מספר מזוודות עם תוכן לא ידוע לשותפו מאיר. השלישי, והמרכזי ביותר, הוא הטיסה לברלין ביום 13.6.16, שם קיבל לידי הנאשם מזוודה שהכילה 13,189 טבליות MDMA ואבקת סם MDMA במשקל 1,301.44 גרם. התובע ציין שאומנם מצוין בכתב האישום שהנאשם העביר את המזוודה מבלי לבדוק את תוכנה על אף שחשד שמדובר בסמים, אך היה עדכון שוטף בינו לבין מאיר, שכלל שימוש באפליקציות ותכתובות ביניהם. בין השאר, וכמפורט בסעיף 13 לכתב האישום, שלח הנאשם הודעה למאיר ובה כתב "עלו עליי", בטרם נעצר. מכאן, שגם בפן המשפטי וגם בפן העובדתי הייתה לנאשם מודעות לכך שהוא מעביר סם מסוכן, למצער בעצימת עיניים.

התובע ציין כי הוא ער לכך שהנאשם צעיר, כי עברו הפלילי נקי וכי תסקיר שירות המבחן בעניינו הוא חיובי. הנאשם אף עבר הליך שיקום כפי שעולה מהתסקיר ומעדות העדים לעונש. דברים אלה נלקחו בחשבון כשנערך הסדר הטיעון עם הנאשם, והעונש שלו עותרת המאשימה בגדר ההסדר - 15 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו של הנאשם, לצד מאסר על תנאי, קנס וכן חילוט הכספים שנתפסו - הוא ראוי ולקח בחשבון גם את שיקומו של הנאשם.

ב"כ המאשימה הפנה לגזר שניתן על ידי מותב זה (ת"פ 43980-11-17 **מדינת ישראל נ' גרוס ואח'** מיום 26.11.18) **[עניין גרוס]**, שם נידון נאשם 2 (שלא עבר הליך שיקומי) ל-24 חודשי מאסר, כאשר יש דמיון בין המעשים. לפיכך, טען התובע, עתירת המאשימה להטלת 15 חודשי מאסר בפועל היא מאוזנת ונכונה, ומשקפת את האיזון הכולל בין השיקולים השונים. התובע סבר כי הצורך להרתיע ולהעביר מסר ציבורי חייב לבוא לידי ביטוי בענישה, גם במצב דברים שבו יש לזקוף את הנתונים החיוביים לטובת הנאשם. עדיין מדובר בעבירה שיש לה חומרה ציבורית רבה, ושיש בה מסוכנות ופוטנציאל להרס משפחות שלמות, במיוחד נוכח סוג הסם וההיקף המדובר, שיובא לארץ, בפרט לצורך הפצה. התובע ביקש מבית המשפט לשים לנגד עיניו את האינטרס הציבורי - לגדוע באיבה את שרשרת הפצת הסם - באיזון הנכון, ותוך מתן משקל לכך שהמוטיבציה לביצוע עבירות מסוג זה היא כלכלית. התובע הוסיף כי לתפקיד הבלדרים נבחרים בדרך כלל בני אדם נורמטיביים ונעדרי עבר פלילי, ועדיין, רק ענישה משמעותית של מאסרים בפועל היא שתאפשר לגדוע את שרשרת הפצת הסם.

ב"כ המאשימה טען כי מתחם הענישה בנסיבות התיק דנן מתחיל גבוה מהעונש לו הוא עותר, והעונש המבוקש מתחשב בשיקולי השיקום כחלק ממכלול נסיבות העניין.

טיעוני ההגנה

6. בפתח דבריו ביקש ב"כ הנאשם להדגיש כי מסגרת הטיעונים לעונש מוגבלת לכתב האישום המתוקן, ואינה כוללת התייחסות לנושאים כגון הפצה, שאליהם התייחס התובע. הסנגור הזכיר כי הנאשם אומנם הודה בכתב האישום המתוקן רק לאחר ניהול הוכחות, אולם ניהול ההוכחות במקרה הנוכחי היה הכרחי לצורך זיקוק מעורבותו של הנאשם בארוע. הסנגור הזכיר כי משחר ההליך, הסכימה ההגנה להגשת כל חומר הראיות, בכפוף לכך שהנאשם יעיד.

הסנגור עמד על כך שעם הגעתו לארץ, נעצר הנאשם ושהה במעצר למעלה משלושה חודשים. באותו פרק זמן נישא לרעייתו בין כותלי בית הסוהר. הנאשם שוחרר ממעצר ושהה במעצר בית מלא במשך פרק זמן לא מבוטל, כאשר גם לכך יש חשיבות.

ב"כ הנאשם התייחס לתסקיר שירות המבחן, הסוקר בהרחבה את הליך השיקום שבו היה מעורב הנאשם מהרגע שבו ניתנה לו ההזדמנות, לאחר ששוחרר ממעצר. בפרט, הפנה הסנגור לאמור בתסקיר בדבר היותו של הנאשם נעדר עבר פלילי, שלא היה מעורב בפלילים גם בפרק הזמן הלא קצר שבו היה נתון לתנאים מגבילים, וכן לכך שנוטל אחריות מלאה למעשיו ומצוי בהליך טיפולי מזה שנתיים. במסגרת הטיפול, השתתף הנאשם בקבוצות טיפוליות ולבסוף שימש כחונך באותן קבוצות.

הסנגור התייחס לגזר הדין בעניין גרוס, שאליו הפנה התובע, וציין כי המדובר היה במי שהודה בשתי עבירות של סיוע לייבוא סם מסוכן, ושלא השתלב בהליך טיפולי. לפיכך סבר כי אין זה נכון להשוות בין עניינו של הנאשם באותו מקרה, לזה שבפנינו. יתרה מכך, השוואה לגזר הדין בעניין גרוס צריכה להביא דווקא להקלה עם הנאשם בתיק דנן. הסנגור הפנה לפסיקה נוספת, שאליה אתייחס בהמשך, בסקירת הפסיקה הנוהגת.

ב"כ הנאשם טען כי אינו ממעיט מחומרת העבירה שביצע הנאשם, אולם פרק הזמן שההליך ליווה אותו והתנאים שבהם שהה במעצר בבית הוריו, שאינם אופטימליים לזוג צעיר, מהווים שיקולים שיש לקחת בחשבון בגזר הדין. על רקע כל

אלו, ביקש בא כוחו של הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן ככתבה וכלשונה, כאשר לטענתו, לא נכון יהיה לעצור את ההליך השיקומי שבו מצוי הנאשם.

דבר הנאשם

7. הנאשם בדברו האחרון, סיפר כי העיד במשפטו של מאיר בשבוע שלפני כן, וכי הדבר הציף בו שוב את זיכרון המקום שהיה בו לפני כשנתיים. לדבריו מדובר בחיים ישנים ולא טובים, שבעקבות המעצר והטיפול זכה להתעורר ולצאת מהם. המקום שהיה בו היה נמוך, הוא זכה לעלות ממנו ולהתרומם, אינו משייך את עצמו אליו ולא מעוניין בזכרונות ממנו. הנאשם הביע את שמחתו מכך שהיום נמצא בדרך טובה, וסיפר שהטיפול עזר לו להגיע למקור הבעיה שלו, לחולשות שבו ולדרכי ההתמודדות השגויות שבחר בהן. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, וטען כי כיום הוא בעל מודעות למצבו, יודע שהוא צריך עוד עזרה אבל הוא בטוח שלא יגיע למקומות כאלה שוב, ואף הביע את רצונו להשפיע על משפחתו לטובה, ועל החברה בכלל. עוד ציין, כי הוא אסיר תודה על כך שהסמים שהביא נתפסו, ולא נגרם נזק נוסף לציבור.

לשאלת בית המשפט, פירט הנאשם את דרכי ההתמודדות שלמד ומקורות העזרה שלו. לדבריו, העובד הסוציאלי שלו מהווה מקור עזרה עיקרי, שגם נותן לו כלים להתמודדות. הנאשם סיפר כי בעבר נהג "לתרץ" את התנהגותו בכך שמשו בו לא בסדר, והוא ראה בכך לגיטימציה להמשיך בהתנהגות לא טובה, משל אינו יכול לשנות את הדבר. כיום, למד לקחת אחריות על מעשיו, ומרגע שלמד זאת, הבין שהוא כן אדם נורמטיבי, שיכול וצריך להתמודד עם קושי. באשר לקשר שלו עם רעייתו ותמיכתה בו לאורך ההליך, סיפר כי לשניהם היו כעסים רבים על מאיר ועל צדדים אחרים בפרשה. עם הזמן ולאורך ההליך, ציין הנאשם בפני אשתו כי בסופו של יום יש לזכור שאין לדעת מה היה קורה לזוגיות ולילד שלהם אם היו נשארים באותו מקום שבו היו אז. הנאשם סיפר כי ביום שאשתו הסכימה איתו והרגישה שהם הרוויחו מההליך, היה זה ציון דרך מאוד משמעותי עבורו.

הנאשם מסר כי הוא מודע לענישה המקובלת בעבירה הנדונה, וכי ערך הכנות לתרחיש שבו ייכנס לכלא, בין השאר במציאת דירה שרעייתו תוכל לגור ולחיות בה, ובאיתור פרויקט של עבודה אינטנסיבית שתאפשר לו לקבל סכום כסף משמעותי שיוכל לחסוך. הנאשם מסר כי אם לא יהיה נוכח בבית, יהיה הדבר קשה לאשתו ולילדים, אבל ברור לו שיצליחו להתמודד, כי כיום אין דבר שלא יכולים להתמודד איתו.

דין והכרעה

8. בענייננו מדובר בארוע אחד, ויש לקבוע מתחם ענישה אחד, בהתאם לסעיף 40(א) לחוק העונשין.

9. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם, הם ההגנה על שלום הציבור מפני הפגיעה הקשה של סמים מסוכנים בגוף ובנפש. בית המשפט העליון עמד, לא אחת, על החומרה היתרה שבעבירות סמים, ועל הצורך בענישה מרתיעה לצורך המאבק במיגור נגע הסם, שאינו פוגע רק במשתמשים בו, אלא בציבור בכללותו (ע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יונה** [4.7.12]; ע"פ 1274/16 **עווד נ' מדינת ישראל** [6.10.16]). מידת הפגיעה בערכים הללו במקרה דנן היא בינונית-גבוהה. מחד גיסא, מדובר בסם MDMA, סם קשה, ובכמויות גדולות (לצורך השוואה עם פסיקה שנקבה

במשקל הסם יובהר שהכמות של 13,189 טבליות שקלה מעט מעל 4 ק"ג, ונוסף על כך הייתה אבקה במשקל כ-1.3 ק"ג). מאידך גיסא, הסם נתפס והפצתו לא התאפשרה, כך שהפגיעה בפועל בדרך של הגעת הסם לידי הציבור - נמנעה.

10. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה: לעבירה קדם תכנון מוקדם, שכלל הורדת אפליקציה להודעות מוצפנות, התכתבות עם מאיר ותיאום הפעולות מולו ואיתו, וטיסה לגרמניה, ובהמשך לאיסטנבול, לצורך הגשמת העבירה. חלקו של הנאשם בביצוע העבירה הוא משמעותי, שכן בתור בלדר הוא שטס והביא את המזוודה מגרמניה בפועל, אך הוא אינו החוליה המרכזית או ראש הפירמידה: מעשיו נעשו תוך שהופעל ותודרך על ידי מאיר. הסיבה שהביאה את הנאשם לביצוע העבירה, לדבריו וכפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, היא חברתית בעיקרה ונבעה מהצורך שלו להשתייך, אך יש בצידה גם מניעים כלכליים. לעניין הנזק, כאמור, מדובר בנזק פוטנציאלי בקנה מידה נרחב, נוכח כמות הסם וסוגו, אך למרבה המזל, בפועל לא נגרם נזק קונקרטי.

11. מדיניות הענישה הנוהגת

בע"פ 4907/17 **אורן חי נחום נ' מדינת ישראל** [11.3.18] נדחה ערעורו של המערער (הנקרא בפסק הדין "מערער 2", שכן נדונו במאוחד ערעורים של שני המורשעים באותו מקרה). הושתו על המערער 3 שנות מאסר בפועל בגין עבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים והשמדת ראיה, לפי סעיף 242 לחוק העונשין. זאת, לאחר שנתפסו בחזקתו 4,500 טבליות של MDMA (לאחר שהחל להשמיד כמות בלתי ידועה של טבליות על ידי זריקתן לאסלה, כאשר הגיעו השוטרים לעצרו). מצד אחד, מדובר בכמות קטנה משמעותית מענייננו, ואין מדובר ביבוא, מצד שני אין מדובר בסיוע. מדובר בעבירה נוספת של השמדת ראיה ומדובר במי שהיה לחובתו עבר פלילי משמעותי.

בע"פ 6657/17 **מור דווה נ' מדינת ישראל** [11.11.18], שאליו הפנה ב"כ הנאשם, נידון ערעורה של נאשמת על מאסר בן 24 חודשים שהוטל עליה, לאחר שהורשעה בעבירות של קשירת קשר לפשע, יבוא סם מסוכן בצוותא וסחר בסם מסוכן. מדובר היה בשני מקרים של ייבוא סם: בראשון - חשיש במשקל של כ-6 ק"ג ו-789 בולי סם מסוג LSD; ובשני - חשיש במשקל של כ-1.3 ק"ג. באותו עניין דובר בנאשמת צעירה, נעדרת עבר פלילי, שעברה הליך שיקום ושירות המבחן המליץ שיוטל עליה מאסר לנשיאה בעבודות שירות. ערעור הנאשמת התקבל, אף שנקבע שגזר הדין אינו חורג לחומרה מרמת הענישה הראויה, והוחלט לחרוג ממתחם העונש שנקבע (בין 24 ל-60 חודשי מאסר), לאור הליך השיקום הממושך ולאור שיתוף פעולה משמעותי של המערערת עם רשויות האכיפה. עונש המערערת הועמד על שישה חודשי עבודות שירות. יצוין, כי נסיבות המקרה שונות מענייננו, אך ניתן ללמוד מפסק הדין כי בנסיבות מתאימות ניתן לחרוג בצורה מאד משמעותית ממתחם העונש, שבו כשלעצמו לא התערב בית המשפט העליון.

בע"פ 6822/16 **חורי נ' מדינת ישראל** [26.10.16], מדובר היה במי שמכר לסוכן משטרתי כ-600 כדורי MDMA, בשתי הזדמנויות שונות, תמורת סך של 18,500 ₪. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון ולאחר שנשמעו חלק מהראיות בתיק, בעבירה של סחר בסם מסוכן. באותו עניין, קבעה הערכאה הדיונית מתחם ענישה הנע בין 30 ל-70 חודשים, וגזרה על הנאשם 31 חודשי מאסר, נוכח עברו הפלילי המכביד, מחד גיסא, ותוך התחשבות בעיקרון אחידות הענישה והעונשים שנגזרו על מעורבים אחרים בפרשה, מאידך גיסא. ערעור הנאשם על חומרת העונש נדחה, בפרט נוכח עברו הפלילי שכלל חמש הרשעות וריצוי עונשי מאסר בפועל בעברו.

בע"פ 8340/14 **לביא נ' מדינת ישראל** [10.3.15], נידון ערעורו של נאשם שהורשע בשתי עבירות של ייבוא סם, ובעבירה אחת של סחר בסם, ונידון ל-15 חודשי מאסר. המערער יצר קשר עם אזרח ארצות הברית, שבהמשך שלח לישראל טבליות MDMA במעטפות לכתובתו של המערער בארץ, בשתי הזדמנויות (בראשונה דובר ב-53 טבליות, ובשנייה ב-153 טבליות). חלק מהטבליות שהגיעו לידי המערער, נמכרו על ידו לאחרים. בבית המשפט המחוזי נקבעו מתחמי הענישה לכל אחת מעבירות הייבוא, בין 14 ל-30 חודשי מאסר, ולעבירת הסחר נקבע מתחם בין 7 ל-14 חודשי מאסר. על המערער, צעיר ונעדר עבר פלילי, שהחל בהליך טיפולי ולקח אחריות על מעשיו, נגזרו 15 חודשי מאסר בפועל. ערכאת הערעור לא התערבה במתחמי העונש שנקבעו, אך קיבלה את ערעור הנאשם, כך שעונשו הועמד על שנת מאסר אחת, לאור הליך השיקום המשמעותי שבשלב זה כבר נשא פרי.

בע"פ 5146/14 **אורן נ' מדינת ישראל** [5.2.15], נידון ערעור נאשם על עונש מאסר בן 24 חודשים שהוטל עליו, לאחר שהורשע בעבירות של סיוע לעסקה אחרת בסם, סיוע להחזקת סם שלא לצריכה עצמית, שימוש בסם מסוכן, והחזקת כלים. תפקיד הנאשם בפרשה, הסתכם בכך שהסיע ברכבו את מי ששימש כבלדר, מבית המלון שבו שהה ליעד אחד, ובהמשך ליעד נוסף. השניים נתפסו כשברכב נמצא כחצי קילוגרם של קוקאין (שאותו הביא הבלדר בגופו במצב צבירה נוזלי, ארוז ב-25 קונדומים שאותם בלע). בעניינו של הנאשם נקבע מתחם ענישה שנע בין שנה לארבע שנות מאסר, בשים לב לכך שהפגיעה בערך החברתי המוגן נמצאת ברף נמוך יחסית, מכיוון שחלקו של הנאשם נופל מחלקו של הבלדר. על הנאשם נגזרו, כאמור, 24 חודשי מאסר, לאור חרטה שהביע ולקחת אחריות, היותו נורמטיבי ונעדר עבר פלילי, וכן לאור סיכויי שיקום והמלצת שירות המבחן לענישה במסגרת צו מבחן לצד עבודות שירות. ערעור הנאשם התקבל ועונשו הועמד על 16 חודשי מאסר בפועל, בין היתר לנוכח מעורבותו הפחותה שהסתכמה בסיוע, ולאור תסקירי שירות המבחן שהצביעו על תמונה אופטימית וסיכוי גבוה להשתקם.

ברע"פ 7569/13 **חיים נ' מדינת ישראל** [21.11.13], נידון עניינו של מי שהורשע בחמש עבירות של סיוע לסחר בסם (מסוג הרואין וקוקאין). המדובר היה במי שביחד עם שניים נוספים, הפעיל שיטה לממכר סמים, כך שהלקוח היה פונה אל מי מהשניים הנוספים, ואלו היו מארגנים נסיעה למקום מפגש עם סוחר סמים. באותן נסיעות, שימש הנאשם כנהג, שהסיע את הרוכשים אל מקום מפגש מוסכם. בבית משפט השלום נקבע כי חלקו של הנאשם בשרשרת הפצת הסם היה מינורי ביותר, ונוכח נסיבותיו האישיות המורכבות נגזרו עליו 8 חודשי מאסר בפועל, לאחר שנקבע כי מתחם העונש הראוי הוא "מאסר בפועל לכל עבירה ועבירה". ערכאת הערעור קיבלה את ערעור המדינה והעמידה את עונשו של הנאשם על 15 חודשי מאסר בפועל. נקבע, כי הנאשם ידע את מטרת הנסיעות, שבהן שימש כנהג הרכב, ושבהם הלכך סופקו הסמים לרוכשיהם. בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם - נדחתה.

בע"פ 8598/12 **ביאטרה נ' מדינת ישראל** [28.1.13] דובר במי שהורשע בעבירות של סחר בסם מסוכן, על רקע פרשה שבה הופעלו סוכן ושוטר סמוי שרכשו מהמערער 350 כדורי MDMA תמורת 12,300 ₪. נקבע כי המערער היה דומיננטי בביצוע העבירה וכי אין המדובר בבלדרות גרידא. בעניינו נקבע מתחם ענישה הנע בין 12 ל-48 חודשי מאסר. על המערער, נעדר עבר פלילי משמעותי, שמצבו המשפחתי מורכב ושהפשע אינו דרך חייו, נגזרו 30 חודשי מאסר בפועל. ערכאת הערעור קיבלה את הערעור באופן חלקי, והעמידה את עונשו של המערער על 24 חודשי מאסר בפועל, בין היתר נוכח עיקרון אחידות הענישה, ובשים לב לעונשים שנגזרו על מעורבים נוספים בפרשה.

בת"פ 55366-02-17 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נ' ציון** [29.11.18], המדובר היה בנאשם שהיה מעורב בפרשה של ייבוא סם מסוג MDMA במשקל 2,952.6 גרם נטו, ושהורשע לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של קשירת קשר לפשע וייבוא סם מסוכן. באותו עניין נקבע מתחם ענישה שנע בין 20 ל-50 חודשי מאסר, ועל הנאשם, נעדר עבר פלילי ובעל

עמדות נוקשות השוללות צורך בטיפול, נגזרו 30 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 56303-02-16 (מחוזי ב"ש) **מדינת ישראל נ' עייאש ואח'** [27.11.17], שאליו הפנה ב"כ הנאשם, נידון מי שהורשע בסיוע להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לאחר שסייע בהחזקת קילוגרם אחד של סם מסוג קוקאין. המדובר היה בנאשם בעל רישום פלילי בעבירת החזקת סם לצריכה עצמית, שהסתיים באי הרשעה. נוכח הליך שיקום משמעותי שהחל בו, לאחר שניהל אורח חיים התמכרותי משך שנים רבות, נגזרו עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. ציון, כי באותו עניין הגיעו הצדדים להסדר, שלפיו המאשימה הגבילה עצמה ועתרה להטלת 12 חודשי מאסר בפועל.

בעניין גרוס, שאליו הפנה ב"כ המאשימה, הורשע הנאשם שלעניינו הפנה התובע (ישי זכאי) בשתי עבירות של סיוע לייבוא סם מסוכן, ועבירה של קשירת קשר לפשע. בפרשה היו מעורבים ארבעה נאשמים, וישי זכאי שימש כבלדר וסייע בהבאתם לישראל של אלפי כדורי MDMA. על הנאשם נגזרו 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 5,000 ₪. אלו נגזרו תוך שאומץ הסדר טיעון "סגור" בין הצדדים, שכלל הסכמה עונשית.

בת"פ 58966-01-18 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נ' צציק** [22.11.18], נידון נאשם שייבא לישראל, בבטנה נסתרת בתוך מזוודה, 30,338 טבליות של סם מסוג MDMA, במשקל 9.285 ק"ג ברוטו ובשווי הנע בין 1.5 מיליון ₪ ל-3 מיליון ₪. הנאשם נשלח על ידי אחר, וחלקו התמצה בתפקידו כבלדר. בגין מעשיו הורשע הנאשם בעבירה של יבוא סם מסוכן. באותו עניין נקבע מתחם ענישה שנע בין 54 ל-90 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, צעיר נעדר עבר פלילי, שהודה במיוחס לו ובעל נסיבות אישיות מורכבות, נגזר עונש הממוקם בתחתית המתחם שנקבע - 54 חודשי מאסר.

בת"פ (מחוזי מרכז) 28005-09-17 **מדינת ישראל נ' גושקביץ** [26.4.18], דובר בנאשמים שהורשעו על פי הודאתם, בייבוא סם מסוכן ובקשירת קשר לפשע. הנאשמים ייבאו מהולנד בקבוקי יין שבתוכם כמות כוללת של כ-4,250 מ"ל של MDMA ננוזלי. הנאשמים נחתו בישראל, כשכל אחד מהם מחזיק בתיקו מארז של שלישיית בקבוקי יין המכיל כמחצית מהכמות הכוללת. נוכח חוות דעת שהוגשה ממעבדת הסמים של המטה הארצי, העדיף בית המשפט את האפשרות המקלה עם הנאשמים וקבע כי שני ק"ג MDMA ננוזלי שווים ל-6,071 טבליות. במסגרת הסדר, המאשימה טענה למאסר בפועל בן 66 חודשים בעניינו של נאשם 1, הדומיננטי, ולעונש של 55 חודשי מאסר לנאשם השני. בעניינו של נאשם 1 נקבע מתחם שנע בין 36 ל-60 חודשים, ולנאשם 2 נקבע מתחם שנע בין 24 ל-48 חודשים. הנאשמים נעדרו עבר פלילי, והורשעו על פי הודאתם, כאמור. על נאשם 1 נגזרו 42 חודשי מאסר וקנס בסך 15,000 ₪, ועל נאשם 2 הושט עונש מאסר בן 30 חודשים וקנס בסך 10,000 ₪.

בת"פ 18308-12-15 (מחוזי ת"א) **מדינת ישראל נ' פולט ואח'** [12.7.16] **עניין פולט**, נידונו שלושה נאשמים, הראשון הורשע בקשירת קשר לפשע ובייבוא סם מסוכן; נאשמים 2 ו-3 הורשעו בקשירת קשר לפשע, ובסיוע לייבוא סם. המדובר היה בסם מסוג קוקאין, במשקל של 3,616.86 גרם נטו. במסגרת הקשר, טס נאשם 1 לפרו, שם קיבל את הסמים מאחר והגיע איתם לארץ. תפקידו של נאשם 3 היה להזמין את כרטיס הטיסה, וחלקו של נאשם 2 התבטא בכך ששימש איש קשר של נאשם 1 בארץ לשם הסדרת עסקת הסם עם הספק בפרו, והסדרת התשלום בין הנאשמים. בתום הליך גישור מוצלח, הגיעו הצדדים להסדר "סגור", לפיו יעתרו במשותף להטלת 52 חודשי מאסר לנאשם 1, 30 חודשי מאסר לנאשם 2, ו-32 חודשי מאסר לנאשם 3. בית המשפט כיבד את הסדר הטיעון וגזר עונשים כמפורט.

בת"פ (מחוזי ת"א) 31971-05-13 **מדינת ישראל נ' שויחט** [8.1.14], הורשע הנאשם בייבוא סם והחזקתו, לאחר עמוד 9

שייבא ארצה שני בקבוקים בתכולה של 1,480 מ"ל בסך הכל, שהכילו סם מסוכן מסוג MDMA. הנאשם, נעדר עבר פלילי, צעיר שבעניינו הוגש תסקיר חיובי ובו המלצה לטיפול לצד נשיאת מאסר בעבודות שירות, ביצע את העבירות על רקע חובות שאליהם נקלע. מתחם העונש נקבע כנע בין 24 ל-36 חודשי מאסר, ובשים לב לסיכויי שיקומו, נידון ל-25 חודשי מאסר בפועל.

12. לאחר שקילת הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ומדיניות הענישה הנהוגה, אני קובעת שמתחם הענישה בעניינו של הנאשם שלפניי נע בין 24 ל-42 חודשי מאסר בפועל.

13. מיקום הנאשם בתוך המתחם, או חריגה מהמתחם

בעניינו של הנאשם שבפני, סבורני כי קיימת הצדקה לחרוג מהגבול התחתון של מתחם העונש ההולם, בשל שיקולי שיקום. אציין, שגם ב"כ המאשימה בהגנותו, טען לעונש שהוא נמוך מהגבול התחתון של המתחם שהמאשימה סבורה שהוא הנכון, וזאת מתוך התחשבות בשיקומו של הנאשם. הנאשם נמצא בטיפול במסגרת היחידה להתמכרויות מזה שנתיים, החל מדצמבר 2016. תחילה, לקח הנאשם חלק בקבוצות טיפוליות בנושא שימוש בסמים, עבריינות ומערכות יחסים, ובהמשך אף שימש כחונך וסייע לעובד הסוציאלי בקבוצה טיפולית לצעירים בסיכון. כיום, ממשיך הנאשם להגיע לפגישות פרטניות באופן קבוע, שבמסגרתן הוא בוחן את התנהלותו הבעייתית, את הקשרים השוליים שיצר בעבר ואת המחירים שמשלם עד היום בגין התנהגותו. בנוסף לכך, לאורך כל תקופת הטיפול הנאשם מוסר בדיקות שתן נקיות משרידי סם. התרשמות הגורמים הרלוונטיים ביחידה להתמכרויות, כמו גם זו של שירות המבחן, היא כי הנאשם משקיע מאמצים רבים בשינוי אורחות חייו, וכי כיום ממוקד במשפחה שהקים ובמחויבותו כלפיה.

לאחר שקראתי את תסקיר שירות המבחן, שמעתי את טיעוני הצדדים, אך בעיקר לאחר ששמעתי את דברי הנאשם עצמו, התרשמתי גם אני מהליך שיקום משמעותי ויוצא דופן. דומה כי הנאשם הפיק, ועודנו מפיק, תועלת מקסימלית מהטיפול, עד כדי שבמובן מסוים מודה היום על השתלשלות הארועים, שאיפשרה לו להשתקם ולערוך שינוי משמעותי בחייו. בדבריו האחרונים לפניי, ידע הנאשם להסביר לעומק ובפתיחות רבה מה היו הגורמים להתנהלותו בעבר, וידע לפרט מהן דרכי ההתמודדות שסיגל לעצמו על מנת להימנע מהישנות מצבים דומים בעתיד. בדבריו של הנאשם, באופן שבו הסביר והדגים את השינוי שחל בו, ואף בקולו, ניכר היה שמדובר בשינוי אותנטי, ודומה היה שהנאשם אף מתרגש לקראת "חיי החדשים", שאותם ינהל בהתאם לכלים שרכש ולמודעות העצמית שפיתח.

הדברים נתמכים בדברי אמו של הנאשם, שצינה אף היא כי לתחושתה, "מעז יצא מתוק". לדבריה של האם משנה חשיבות, מאחר שליוותה את בנה לאורך השנתיים האחרונות, ולאור הערכת שירות המבחן כי גורמי התמיכה המשפחתיים של הנאשם מהווים גורמים מצמצמי סיכון. אציין, שאף אני שותפה לתחושה זו, ולהערכת, טוב יעשה הנאשם אם יוסיף להיעזר בידם המושטת והמכוונת של הוריו. גם דבריו של מעסיקו של הנאשם מלמדים כי הליך השיקום מביא לתוצאות בשטח, כך שהנאשם לא רק מגלה הבנה למצבו, אלא גם מיישם ועורך שינויים חיוביים בפועל.

יצוין, כי אלמלא השיקולים לחריגה ממתחם העונש בשל שיקום הנאשם, היה הנאשם ממוקם בתחתיתו, נוכח הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. מדובר בנאשם צעיר, נשוי ואב לשני פעוטות, נעדר עבר פלילי, שלקח אחריות מלאה על מעשיו בתיק הנוכחי.

לאחר ששקלתי את מכלול נסיבותיו של הנאשם שבפני, לרבות העובדה ששהה במעצר למעלה משלושה חודשים ובתנאים מגבילים תקופה מאוד ממושכת, הגעתי לכלל מסקנה כי מדובר בשיקום יוצא דופן ועל כן יש מקום לחרוג ממתחם העונש שקבעתי, אף יותר ממה שסברה המאשימה, גם על מנת שלא לפגוע בהליך השיקום של הנאשם ולאפשר לו להמשיך בדרכו החדשה והחיובית.

14. רכיב הקנס: פסקי הדין שסקרתי לעיל מלמדים על הטלת קנסות בסכומים של כ-5,000 עד כ-10,000 ₪ בנסיבות דומות, כאשר מדובר בסיוע. כך לדוגמה בעניין **פולט** שצוין לעיל, על נאשמים 2 ו-3, שהורשעו, כאמור, בקשירת קשר לפשע ובסיוע לייבוא סם, נגזרו קנסות של 6,000 ₪ ו-10,000 ₪, בהתאמה (וראו גם ת"פ 31164-02-16 (מחוזי ת"א) **מדינת ישראל נ' דרבאשי** [4.8.16], שם נידונו ארבעה נאשמים, מתוכם שני נאשמים הורשעו בקשירת קשר לפשע ובסיוע לייבוא סם, ונגזרו עליהם קנסות מוסכמים של 8,000 ₪ ו-6,000 ₪). בעניין הנאשם שלפני לא הובאו ראיות בדבר מצבו הכלכלי, ולא נטען שלא יוכל לעמוד בתשלום קנס. יתרה מכך, מעסיקו של הנאשם העיד בפני בדבר תנאי העסקתו של הנאשם, וגם הנאשם בדבריו מסר כי נמצא בקשר מול ארגון שיתכן שיספק לו עבודה, בסכומי כסף נאים. נוכח שיקולים אלו, ובפרט נוכח האיזון המתחייב מול ההקלה שהחלטתי לתת לנאשם ברכיב המאסר, אני מוצאת לנכון להטיל קנס משמעותי, ומעט יותר גבוה מהאמור לעיל.

15. באשר להליך החילוט, משהתברר כי מדובר בסכום זניח, כמעט אפסי (הצדדים מסרו כי נתפס על הנאשם יורו אחד בודד), מתייתר הצורך לדון בשאלת החילוט.

סיכום

16. על יסוד כלל השיקולים שמניתי לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בן 6 חודשים, אשר יינשא בעבודות שירות, במוסד גיל-עד, בית החולים שיבא, תל השומר, 5 ימים בשבוע, במשך 7.5 שעות ביום, כפי שנקבע בחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 25.12.18. הנאשם יתייצב לנשיאת עונשו ביום 21.2.19 בשעה 8:00 במפקדת מחוז מרכז (יחידת עבודות שירות ליד כלא מעשיהו). הנאשם מוזהר כי חריגה מנהלי עבודות השירות תגרור הפסקתן ונשיאת יתרת העונש במאסר ממש, מאחורי סורג ובריח. מובהר לנאשם כי ניקיון מסמים הוא חלק מתנאי עבודות השירות, כמפורט בחוות דעת הממונה;

ב. מאסר בן 8 חודשים, אך הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם בתוך 3 שנים מהיום יעבור עבירה לפי פקודת הסמים מסוג פשע;

מאסר בן 4 חודשים, אך הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם בתוך שנתיים מהיום יעבור עבירה לפי פקודת הסמים מסוג עוון;

ג. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים, שבהם ימשיך הנאשם בטיפול שבו הוא נמצא כיום במסגרת היחידה להתמכרויות, הכול - כמפורט בתסקיר מיום 21.11.18;

ד. קנס בסך 12,000 ₪ או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-12 תשלומים שווים ורצופים, החל ביום

1.5.19 ובכל 1 בחודש בחודשים שלאחר מכן. אי עמידה בשני תשלומים רצופים במועד תגרור העמדת כל יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ה. ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, כ"ט טבת תשע"ט, 06 ינואר 2019, בנוכחות הצדדים.